

## HING

*Ning hinge saabumine... nii pingeliste mateeriate lahkhelide ja vääratuste ees,  
mis kriibivad...*

*Ja hing hakkab märkama, et...*

*tema kohaloleku toel*

*on väga pingutustnõudev sulanduda temaga...*

*Ning hing hakkab aru saama, et...*

*vahel ta ainult innustab;*

*teistel puhkudel on ta mingi tühine reipus...*

*kui tegelikult selgub, et ta on elu andja!...*

*Hinge jõudmine nendesse ilmalikkudesse aegadesse...,*

*lahkhelid, valud, ängistused, ahastus ja piin...,*

*ei mahu tema tunnetesse nii raske, pingeline olevik ja tulevik...*

*Ta pärineb Müsteeriumi selgusest!...*

*Saabub kaunistatuna sädelevatest läbipaistvustest...!*

*Armunud oma saatusesse!...*

*Kuid varsti peab ta muutuma halinaks,*

*nutuks, protestiks, raevuks...*

*Ent varsti muutub tema elupaik pinevaks, tahkeks, tihkeks...*

*Ta ei küüni enam mõistma.*

*Ei ole tema elukeskkonnaks enam mõistmine.*

*Ta on surve all!...*

*Ta on teadlik oma surutusest,*

*lõputu arukuse, mõistlikkuse heameelest.*

*Enamgi..., siin ümbritsetud fastsiatest, lihastest...*

*luudest, kõõlustest, vedelikest...*

*ta ei tea kuhu end asetada.*

*Kõik piirab teda ning samal ajal miski ei juhi.*

*Kohmakateks muutuvad liigutused.*

*Harjunud hõljuma,  
raskuse tihedus muudab hinge kaitsetuks.  
Kinnistatud selle külge, mida hüütakse "reaalsuseks".*

*Ai! Ja kui ma niimoodi räägin, siis sellepärast, et... "hing" on tundlik ja...*

*äärmises...*

*ekstreemis asub.*

*Kui varem lahkkelid olid üllatused...*

*või oli vaja neile vastu panna...,*

*nüüd...lahkkelist saab hinge haav*

*veritsedes hingust!*

*Tunda end kontemplatiivselt surematuna,*

*nähes end kokkutõmbununa valudes,*

*piineldes, sõltuvana!...*

*küsib valulik hing:*

*Mis see "elu" on?*

*Miks nii karm karistus?*

*Milleks nii tormakas põgenemine... kontemplatsioonist?*

*Miks..., miks nüüd mul juured on?,*

*ja uded ja karvad ja luud ühinevad, et moodustada minu kuju?*

*See ei ole minu kuju, minu nägu ega ka mitte minu kõnnak!...*

*Minul on... teistsugune visioon.*

*Ai! Raske ülesanne, see kodustamine!...*

*see konsentratsioon, mille nimeks on "elu"!*

*Mis muutub eluks, kui mina asetun sellesse!*

*Ma pean strateegiaid otsima,*

*et tihedus, tihkus ja vormi surved, kitsikused....*

*ei deformeeriks mind!... ning ma saaksin jätkata oma kujundamist.*

*Formeerides end palvetades!...*

*Ja niiviisi, vabadusse pääsedes, kuigi vaid hetkedeks!...,*

*kohmakast füüsilisusest lahti lastes.*

**Ettevaatlikult, et mitte võtta hinge  
seda mõistetamatut saatust...  
ja mitte seista silmitsi põgenemise positsioonidega!...,  
mis jätavad vormi inertseks.**

**Segaduses...  
Ettevaatlik on hing...  
detailide... detailide ees.**

**Ta ei mõista seda "kõvaks muutumist".  
Ta ei oska... seista vastamisi ega kaitsta ennast.  
Ei ole..., ei ole need hinge õrnused:  
need, kes jumaldavad, need, kes imetlevad, need, kes naeratavad...  
Need, kes armastavad!... kavandamata igapäevasust.  
Need, kes armuvad igasse tähendusetusse...  
Sest teab hing, et...  
väike või suur või nähtamatu...  
kõik on Naudingulise Igaviku väljendus.**

**Ai!...Ai!, kuidas see takistab kallistust!...  
Jah! See hingede kallistus...  
kui vahele asetatakse omamine...,  
kui vahele asetatakse tahtmised või enda maitsed!...**

**Ai!...  
Millal, millal...  
-ning see on saatus-...,  
millal hing eemaldab oma kaitsekilbi,  
vabastab selle lahkkelidest ja muudab selle naudinguliseks?  
Millal... millal hinged  
-hingestatud, armastatud!-  
saavad end väljendada... ilma hirmuta hellituse ees?**

*Kas kannatus on vajalik?*

*Kas on vajalik –nagu ütlevad pühakud- märterlus?*

*Kas, juhuslikult, tuli hing innustama elu kui karistust?*

*Pole olemas karistust selle jaoks, kes rahuldust tunneb,*

*ega sellele, kes rahuldudes karistab.*

*Palju enam on tunda hinge imelisusest,*

*mis julgustab ühinema!...*

*ning eemaletõrjumiste ees, teeb täispöörde tagasi,*

*pöörduv ümber ja üritab põgeneda...*

*või võistelda... või kriipida...,*

*kui kõik oli ettenähtud selleks, et... pehmeneda.*

*Ai!Ai, hing, mis ei tundnud valu, ei kannatust ega haigust!...*

*Ei lootusetust, ei raevu, ega vimma...*

*Missugused uued võimed mul on...?*

*Need muutuvad põlastusvääreteks kolde puhtuse, süütuse ja soojuse ees,*

*mis on hinge essentsiks!*

*Ning mis end pulbitsevana näitab... palves!*

*Ai!...Ai! Raske see hinge liikumine...*

*ning sellel, mille kohta öeldaks, et ta on sinu keha!*

*Ai! Kui raske liikumine...*

*Elada koos võõrana!*

*Teised, nagu külaline.*

*Ja kolmandad, nagu väljatõugatud!*

*Sest... nii palju põhjendusi on!...*

*elav mateeria...,*

*et kuidas sa ei märka, et sinu tagasitõrjumised, sinu põgenemised, sinu raevud,*

*sinu nõustumised või keeldumised...*

*on minu hinge...*

*hinguse produkt...!,  
mille sa oled maha surunud, omandiks muutnud ja orjastanud!?*

*Vabane, keha, dermisest ja epidermisest...  
Vabasta orjast hing, mis sind innustab  
Muutu koos temaga universumiks!  
See on sinu tõeline asukoht  
See on sulandunud lubadus,  
Müsteeriumi Loomingus elu kohta varjul on  
Jah! Ilmuta seda endale!  
Ja kui sa märkad ja näed "muundumise armastust"  
ära põgene selle eest ega tõrju endast eemale  
Pühendu tema värssidele!...  
Mis ei ole mingi tühipaljas kest, mis nõuab...  
Mis ei palu sinu pead või sinu sugu...  
Mis palub enda tundmist hingena; enda tundmist hinge armastusena;  
hinge armastused, muundunud...  
Võimelised hellitama, suudlema, koos elama lageda taeva all...  
Loomulikus unisoonis sellega, mida on teada vabast, vabanenust.  
Ning niiviisi võtta omaks "kehaks" kutsutu.*

*"Lõpuks ometi vaba!" – ütleks hing. Kuid see ei ole piisav.  
Vabanenuna tuntakse end siis kui hingestatud muundumises...  
saadakse poemiks ja... liigutakse, elatakse koos, ilma vastuolulisuseta...  
Vajaduseta kaotada või võita.  
Veendumusega –ai!, ai!, ai!-...  
veendumusega olla võimeline jätkama kontemplerides...  
teises versioonis...  
pärinemise ekstaatilises vibratsioonis.  
Ning teha seda siin, mandlipuuõite ees,  
päikesetõusu selguse ees,  
Müsteeriumi pühaliku pimeduse ees.*

*Hingestatud hing ilma kloostrita!  
Hingestatud hing ilma katedraali ja kirikuta...  
sünagoogi, mošeeta.*

*Värsside hingestatud hing!  
Taasloodud... armastustes... iga päev!  
Uuendatud armastustes, iga päev!  
Armunud elusse, iga päev!*

*Mööduvad generatsioonid.  
Ajajärgud ja ajad mööduvad...  
Ning vaevaliselt tõusevad esile pühakud...,  
kes on valulikum referentsid...  
ühest jultunud näitest.  
Jultunud... selle suhtes, mis toimub iga päev*

*Kui lühiajaliseks muutub elu, selleks, et kahetseda!  
Kui napilt kasutatakse aega, et pühenduda!  
Millise kohtumõistmisega tegutseb mõistus..., sulgedes naeratusi!  
Milliste traditsiooniliste traditsioonidega...  
muutuvad hinged kohmakateks!...,  
langedes maitsetesse, eelistustesse ja soovides...,  
mis on tingitud hetkest, situatsioonist või pärandustest.*

*Ai!, rohkem lõksus kinni ja ori kui välja paistab...  
kulgeb hinge elukäik.  
Need, kes sobisid mudeliks, et anda saabumisele ulualust,  
suruvad peale!... oma seadust ja üritavad korrata ja korrata ja korrata!...  
vajalikust palju kaugemale.  
Ja niiviisi hävitatakse tempel!...,  
mis ootas hinge saabumist.  
Muututakse mahajäetud varemeteks,  
tuimade tellistega..., mis igal hetkel alla võivad kukkuda!*

**Õpitud ja harjutatud pärimus tõrgub, et anda teed...**

**ueele... uuele saabumisele!...,  
mis saabub uue õpitud värsiga...  
kohustuse, teenimise ja armastuse kohta.**

**Ai! Kuid kui kiiresti see kodustatakse!...**

**vastavalt aja maaniatele...  
vastavalt ajastu maaniatele...  
vastavalt soovide... mõjuvõimule!**

**Ai!, palvetav keha! –ütleb hing-  
Ei ole sinu varjupaigaks kurtmine  
Ei ole sinu kulgemiseks põgenemine...**

**Ai!, kaebusi täis keha!...**

**Mille eest sa end kaitsed? Mille poole püüdlid?  
Milliste rumalate protsesside amalgaami sa kaitsed?**

**Ei! Ei ei ole see sina, kes räägib!,  
kuid nõuad...,  
olles elav mateeria!,  
olles... elu kogemus!, loomulikult!  
Loov väljendus.**

**Kuid kuula seda, mis sind hingestab.**

**Kuula seda, mis sind innustab:**

**Ma olen jõud mis transfigureerib!**

**Mis sind enesse haarab! Mis sind üles tõstab!**

**Lase lahti!, lase lahti need käerauad, millega sa mind kinni hoiad.**

**Lase lahti kett ja kee, mis mul kaela ümber on!**

**Julge vaadata mind... ilma... omamata.**

**Ära kard!, ärevuse ja pingete keha...**

**Lihhtne oleks mulle kätte maksta, kuid see ei ole minu konstitutsiooni õppetund.**

*Mind määratleti sinu haaramatu müsteeriumi tekstuuridega...  
Varem, palju varem!..., kui sinu mõistuse saag mind orjastada suudab.  
Olen sinu liikumisvahend... ja ma pean teostuma ...  
Ning sa pead tundma end kutsutuna, keha, minu põhjendusteta hinguse poolt...  
Armastuste kogemuste suunas!... omamisteta.*

*Ai! Ai!, põleva kõhuga keha,  
Tuleta meelde oma ideaale!... ja sa näed end koos minuga.*

*“Ai!, tulise kõhuga keha,  
tuleta meelde oma ideaale!... ja sa näed end... koos minuga!”.*

*Ja sellel vooruste rajal...  
saame me üheks!... ja ei saa olema kahte...  
ära arvuta!... ära liida ega lahuta...  
ei mingeid selgitusi... ega vundamente!  
On vaid lakkamatud kontemplatsioonid!...  
Ilma karistusteta...  
konfigureerides vaid ühe ainsa hinguse!...  
puhta... parfüümi destilaat...  
õrnade...õrnade...õrnade aroomidega.*

*\*\*\**